

Budapest, december 30.

Nem „felelet“ ez Szabó Ervinnek a tegnapi *Világ*-ban megjelent cikkére. Arra csak igent és ament lehet mondani. Igent és ament cikkére, számdékaira és munkájára, melyek új könyvtár-politikával itt, Budapesten, nemsokára hozzáférhetőbbé fogják tenni a könyvet, népszerűbbé az olvasást és általánosabbá, igazabbá a kulturát. Itt, Budapesten. De „a magyarországi népkönyvtárakról szóló hivatalos évi jelentés az állam folyton fokozódó anyagi támogatása ellenére, legújában is a könyvtárak forgalmának *csökkenéséről* ad számot“. Ezt írja Szabó Ervin és bizony hiába tudja jól és hirtetű fanatikusnak ennek a pangásnak okait, nincs remény rá, hogy az állam szubvencionálja magyarországi népkönyvtárak belátható időn belül

„bak, csalogatóbbak, termékenyebbek legyenek. nekem mint régi fájás sajdul emlékembe egy vidéki városban töltött esztendőim emléke, mikor úgy álltam a drága könyvkereskedések ablaka előtt, mint ahogy hentesbolt előtt áll, aki napok óta nem evett. És nem volt könyv. Nem volt könyv. *Könyvtár*, az volt ugyan szép, emeletes. De „új könyveket“, az én mai életembe beledöntöket, nem tartott. Régiből is, ami máma még kelhet, azt nem. Könyvet hazavinni nem adott ki. Vacsora után pedig zárva volt. Stb., stb. Eszembe jut, mondom, vidéki lehetősége a könyvolvasásnak, az a sivatag, az a tikkadt szomszág és most, hogy magam is könyvtáros-mesterségben vagyok, nyugtalan lelkiismerettel gondolok rá. Nem lehetne segíteni ezen?

Elmondom egy szerény, talán naív ötletemet. Az államtól, ugy-e, ne várjunk semmit. A vidéki városok most nagyon szegények. Nem segíthetne bajukon a nagyszerű „Fővárosi Könyvtár“? Hátha fiókokat állítana azokban a vidéki városokban, melyeknek vagy egyáltalában nincs nyilvános könyvtáruk vagy használhatatlan? Fiókokat állítana az illető vidéki városok költségén, ami még mindig sokkal kevesebb, mint saját könyvtár berendezése és sok város kapna rajta. Ezeket a fiókokat úgy gondolom, mintha csak kölcsönző irodák volnaának egy centrál-könyvtárnak, mely Pesten van. Csinos, elegáns, barátságos, e célra berendezett helyiségek. Még pedig az illető város főutcáján. Mint egy üzlet. A járókelők lássák, mindennap lássák a könyvtár cégtábláját, a könyvtár kirakataát, hadd csalogasson, mint más könyvesbolt, legyen agresszív (a könyvtár agresszivitásáról sok

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

Hely

Idő

Személy

Helyszám

0274 *0274/52*

04

„1913“

Szerző

Cím *Nyilvános könyvtárak*

Forrás: *Világ*

Bp.

(Hely)

1913 XII/21.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

ségbe nem sok könyv kell. Egy 400—500 kötetes „stock“-ja magyar nyelvű könyveknek, lexikonokkal, kézikönyvekkel egyetemben, melyeket az illető város állítana fel. De ott volna a budapesti *Fővárosi Könyvtárnak jegyzéke* és minden abban megtalálható könyv *postafordultával megkapható volna a Fővárosi Könyvtárból*. Ami költség ezzel jár: személyzet (ott a fiókban és megfelelő száma a pesti központban), csomagolás és posta, rongálás, duplumok, melyeket a növekvő forgalom szükségessé tenne, mindez a költség az illető várost terhelné (még mindig kevesebbe kerülne, mint amennyibe saját könyvtár létesítése kerül), valamint az illető város vállalna felelősséget olvasóiért.

De egy állandó lakást igazoló írás ellenében *mindenki* kapna ott könyvet, haza elvihetőt, még pedig ingyen vagy minimális kölcsön díj fejében. Ilyenformán a vidéki városok nagyszerű könyvtárhoz jutnának olcsón és a Fővárosi Könyvtár egy kiéhezett, nagy, hálás közönséghez ingyen. E szerény ötletet ajánlom figyelmébe Szabó Ervinnek, aki fanatikus energiájával mindent valóra vált, ami használható és használhat és ajánlom figyelmébe vidéki városokban azoknak, akik tehetnek ezért valamit.

Balázs Béla.

A *Világ* keddi számában dr. Szabó, könyvtári igazgató ur éles bírálatot mond az eddigi magyar népkönyvtári politikáról és a Deák Ferenc-könyvtárt, mint új könyvtárpolitikai kezdeményezést állítja be. Ezzel szemben legyen szabad megjegyez-

nem, hogy a főváros területén már három év óta működik egy könyvtár, mely ugyanazon elveken épült fel, melyeket dr. Szabó szerint minden népkönyvtárnak követni kellene. Vagyis talál itt az olvasó minden pártpolitikai irányzathoz tartozó lapot és folyóiratot, új és régi jó könyveket, köztük nagyszámmal olyanokat is, melyek az élet problémáira őszintén iparkodnak megfelelni. A könyvtár mindennap nyitva van; felnőtt és gyermek egyaránt látogathatja. *Ez a könyvtár az V. kerületi Népház könyvtára*. Itt természetesen nem csökken a forgalom, hanem állandóan növekszik. Este 4—9 között minden nap 120—150 gyermek és 80—120 felnőtt látogatja. Dr. Szabó ur elhárítja magáról a Deák Ferenc-könyvtár tervezésének és rendezésének az érdemét. Viszont a Népház könyvtárának a vezetősége is kénytelen elhárítani magáról az érdemet azért, hogy a könyvtár, mint első jár el az új könyvtári elvek szerint, mert ezeket a Népház könyvtárában — dr. Szabó könyvtárigazgató ur honosította meg.

Alpári Gyula,

az V. ker. Népház könyvtárósa.